

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Corró, 28 - 2.ºn

Sotscripció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL'LATS I REMITITS
Preus convencionals

Paraules de l'Unamuno

El nostre company, resident a Màlaga, l'Esteve Sarroca, ha rebut de l'il·lustre Unamuno una carta de la queen treiem el següent paragraf que reflexa el pensar del savi publicista davant de l'actual situació política espanyola:

«Sí, mi carta a Domingo expresaba un estado de profundo abatimiento, y es que me acongoja ver el estado de ceguera, de sordera, de mudez y de parálisis en que ha caído España. La cual no piensa ya más que en las necesidades materiales, en las subsistencias y el sostenimiento económico, y nada de las necesidades — que lo son — morales. Y así se degrada y envilece. Sin pan no vive el animal sobre que se alza el hombre, pero sin dignidad moral el pan reduce al hombre a un puro animal.

Le saluda,

MIGUEL DE UNAMUNO

Salamanca, 17-6-18.»

Comentari polític

El discurs d'en Domingo

L'intervenció del diputat republicà dona un nou aspecte a la discussió anodina d'una llei ja promulgada. La majoria del Congrés, més perservilisme que per convicció, més per cortisanía que per fé, protestà d'algunes crües paraules del valent diputat i aquest estigué molt oportú al dir que's dirigia als del ca-

rrer, que parlava dins del Congrés però de cara al poble. No val la pena de mirar a dintre!...

Resten en peu les seves acusacions, els seus dictaris contra'ls causants d'escándols i vergonyes, delictes concrets i autors nomenats, proves i proves contra'ls que tant mal fan a certes institucions.

I molt justament sapigué respondre a la malícia d'en Besada, que va procurar-se uns aplaudiments — de servilisme com les protestes d'abans — fent veure que hauria sigut ofesa tota l'institució, insinuant malévolament que en Domingo l'atacava en general per a desprestigiar-la.

—No, senyor Besada; no contra ella, sino contra'ls que la degraden amb aquests càrrecs; no contra l'organisme, sino contra'ls que mercadegen emparant-se en ell...

Ah! Si no existissin les lleis d'excepció, si'ls mals cavallers de Blanca Lluna no fossiu considerats super-homes temuts — que no respectats — com a uns déus, com se depurarien moltes vergonyes ignorades, com arribariem a la possessió de la veritat, amagada i escarnida per molts governs!

Les Reformes aprovades

El Congrés, solemnement, amb teatralitat bufa i en votació nominal — demanada per les esquerres — ha aprovat les Reformes militars promulgades en la «Gaceta» fa més de tres mesos.

Poca història del Congrés conec jo, però crec que la fita del 21 de Juny quedarà estampada en el «Diario de Sesiones» com la més gran humil·liació per que ha pogut passar un Parlament.

Aprovar una llei ja promulgada per Real Decret i aquest en vigència sense tenir en compte el respecte a la Constitució!

Molt va despreciar al Parlament en Cierva, país — que no civil, diu l'Unamuno — ministre de la Guerra, publicant per Decret les Reformes, però tenia raó; el Parlament s'hauria pogut estalviar una vergonya i el Govern monstre un gran paper ridícul.

En Cierva és un vident.

Unes Corts indignes

La primera baixesa a que varen avenir-se aquestes Corts renovadores fou quan el Govern monstre va fer combatre pel seu ben disciplinat remat de diputats, la proposició firmada per elements d'esquerra, carlins i romanonistes, presentada amb motiu de l'exposició que del seu «cas» feu en Domingo.

Tots els diputats, tant sols per egoisme, estaven d'acord amb la proposició, però com que si aquesta s'aprovava, el senyor Dato hauria tingut un disgust, el Govern feu les oportunes indicacions per a declarar-la *maniobra política* i la proposició fracassà.

Si's veu aquesta misèria moral en les altures, si les Corts declaren la seva conformitat a l'atropell dels drets d'un representant del país, si no volen protestar quan la llei és escarnida, per conveniències dels *jetes* de les *mesnadas* — que digué en Maura — quin profit podem esperar de la seva tasca?

I la segona deixadesa de la seva dignitat l'ha consumada ara, aprovant una cosa que estava promulgada i que ha d'entrar en vigència el dia primer de juliol.

Abans d'acabar la comèdia de la discussió, encare va haver de sentir-se el Congrés, l'escupinada sarcàstica d'un significat periòdic de Madrid, orgue de certes juntes, que va dir amb tot el despreci: «Poc importa que'l Congrés aprovi o no el dictàmen perquè, pesi a la discussió, les reformes entren en vigència el primer de juliol en virtut d'un Real Decret que no ha sigut derogat.»

I en Cambó, aquest que a Barcelona va dir que s'imposava la derogació d'un Decret anti-constitucional, des del banc blau contempla la comèdia sense que la cara se li enrogeixi.

Tot per l'Espanya gran!...

ESTEVE SARROCA

24 - VI - 18 Málaga

L'Orfeó Granollerí

Tal com s'havia anunciat, dissabte passat va tenir lloc, a «La Unió Lliberal», la festa de presentació de l'Orfeó Granollerí amb el seu nou mestre director En Aureli Font.

La festa, esperada per tots els que anhelem una major perfecció espiritual del nostre poble, va constituir un aconeteixement més a registrar en la història de la benemèrita associació. El teatre s'omplí totalment, essent poques les localitats per a enquirir la gran gentada que hi acudí, i això que les butaques de platea foren canviades per rengles de cadires, amb el fi de guanyar lloc.

Amb gairebé una hora de retràs entraren a la sala les tres seccions de l'Orfeó, amb la Senyera; seguint als simpàtics orfeonistes, que foren rebuts amb forts aplaudiments, les personalitats convidades, entre les que es destacava nodrida representació de l'Ajuntament.

Després que l'orquestra «La Moderna» interpretés la «Rapsòdia n.º 2» de Listz, dirigiren la paraula a l'auditori el nostre director en Pere Vegué; el vell lluitador l'Esteve Garrell, l'il·lustre advocat don Josep Coma, el diputat provincial en Francesc Torras. Resumí en breus paraules el president de La Unió Lliberal, en Joan Montañà, qual parlament, encaminat, com tots, a glosar l'obra de cultura popular que desenrotlla l'Orfeó Granollerí i a presentar al jove mestre, fou, com els demés, rebut amb xardorosos aplaudiments de la concurrència, que s'esforçava per a dissimular les molèsties de l'atmosfera asfixiant que es respirava en l'ampla sala.

Començà la segona part del programa interpretant l'orquestra una fantasia de «L'arlesienn», que, com la «Rapsòdia», fou dita magistralment i fortament aplaudida.

Tot seguit va representar-se per l'«Esbart Artístic», la comèdia *Mentides que no fan mal* que, expressament per a la festa, havia escrit el pulcre literat l'Esteve Garrell. El públic va rebre la nova producció del nostre distingit amic amb veritable complacència, escoltant-la devotament, des de que es va alçar el teló, i rient els acudits que amb tota espontaneïtat esmalten el diàlec, pulcre i apropiat a l'ambient en que l'obreta es desenrotlla. A la terminació d'aquesta, se va haver de presentar el senyor

Garrell a les taules, rodejat dels afortunats interpretes de la mateixa, que foren les actrius senyoretas Perelló (M. i A.) i els intel·ligents aficionats de la casa en Pere Terrades, Pere Genevat, Antòn Jané, Esteve Oriol, Frederic Capella, Jaume Baró, Miquel Vila i Antoni Bach. Entre aquests no cal fer distincions; tots estigueren encertats en el seu paper respectiu, vivint-los amb la senzillesa que els va capir l'autor, igualment els aficionats ja brefiats en tals afers, com els que per primera vegada es presentaven davant d'un públic.

L'orquestra «La Moderna», augmentada fins a una vintena de professors, va començar la tercera part del programa, donant-nos a conèixer la «Suite in alten style» (recull de cançons antigues), de Grieg. L'execució de tant exquisida obra musical, va sorprendre a l'auditori, gens avesat a tant belles manifestacions d'art. Les filigranes, vessades a doll en la magnífica «Suite», pel gran músic norueg, arribaren, magistralment interpretades, als oïts del públic, que, si bé en bona part no podia capir la bellesa extraordinària de l'obra que escoltava, en percibia sobradament l'emoció estètica que el feia aplaudir sorollosament a la terminació de cada una de les cinc parts en que es subdivideix, obligant a la repetició del rigodón final, per a acallar l'ovació que es tributà al mestre Font i als intel·ligents professors de «La Moderna».

Eren més de les dugues de la matinada quan va aparèixer la massa coral de l'Orfeó a l'escenari, per a cantar per primera vegada sots la batuta del seu nou mestre. I una natural inquietut s'apoderà de tots els que acabavem d'admirar la tasca artística del senyor Font, enfront de l'orquestra, i havíem sadollat el nostre esperit amb l'execució perfecta de les obres que figuraven en el programa, aconseguida en l'avant concert amb que ens regalà l'Orfeó el dijous passat.

Com cantaràn, els petits orfeonistes, les noies gentils i els homes tot fè i entusiasme, després d'una nit de tantes emocions i alegries? Obeïràn, les seves forces físiques, a la voluntat que els alenta? L'esforç del jove mestre, i el de tots plegats, es veurà coronat per l'èxit, en aquesta hora decisiva?

Ben aviat tingueren satisfactòria resposta aquests dubtes, que inquietaven a tots els que tenim fits els ulls en l'avenir de la simpàtica agrupació. A l'acabar, en mig de forts aplaudiments, les notes vibrants del «Cant de la Senyera» de l'insigne Millet, es va aquietar el nostre esperit, i el cor es va reobrir a l'esperança. El triomf del jove mestre, aconseguint un esforç màxim de l'estol de cantaires que el rodejava, dient-li amb son mirar la fè que els inspira, va afirmar-nos en l'existència real de una agrupació, a Granollers, que regalant-nos amb les obres més exquisides de la música, la borrarà amb verdader profit per a l'enaltiment de l'art i per a la cultura del nostre poble. L'«Orfeó Granollerí» reviu! «La Unió Lliberal» segueix la seva obra!...

Seguiren, després, les cançons populars «El dimoni escuat», «L'hereu Riera» i «Els tres tambors», les tres admirablement interpretades i fortament aplaudides pel públic que, no obstant, no gosava a exterioritzar el seu entusiasme per no abusar del cansament dels orfeonistes. Una nota interessant, que revela la honradesa artística i la senzillesa del senyor Font. Regoneixent ell, primer que tothom, que «L'hereu Riera» no devia haver assolit interpretació prou justa, començà de nou la bella dansa popular, obtenint allavors la més

justa i més perfecta interpretació que havem escoltat. Una forta ovació va ésser el premi al seu honrat treball.

«La mort de l'escolà», la sublim elegia que va regalar a la música catalana el mestre Nicolau, era el plat fort de la festa; era la pedra de toc per a aquilatar el mèrit artístic de l'«Orfeó Granollerí». I les veus d'aquest, escampaven en mig del més religiós silenci, les sentides notes, les dolces harmonies, expressives del sentiment artístic que inspirà'l gran músic el més genial dels nostres poetes a l'evocar la mort del petit escolanet. I una darrera l'altra, es salvaren les innombrables dificultats de la soperba producció, confirmant-se palesament els auguris de que ens trobavem en presència d'un excel·lent mestre director, capaç de portar els dies de glòria que tots somniem per a l'«Orfeó Granollerí». Una ovació formidable esclatà en la sala, donant la sensació de que el públic, encisat per l'obra d'art que acabava de fruit, s'esforçava també per a no mostrar el cansament que, per força, l'havia d'aplanar. Per a correspondre a aquella manifestació d'entusiasme, agraïda pel senyor Font i els seus deixebles, tots de peu, es repetí novament el que és ja avui el vibrant himne dels orfeons de Catalunya. «El cant de la Senyera», del mestre Millet. I així acabà la festa, a les tres de l'amatina.

Després, reunits en el catè de la societat, els orfeonistes foren obsequiats amb pastes i xampany per la Junta de «La Unió Lliberal»; completant-se l'obsequi amb caps de dolços a les noies i als nens, i amb cigarros als homes. Fou un bell acte de germanor, en el que es demostrà la compenetració absoluta dels orfeonistes amb el seu nou mestre, rebut a l'entrar amb aclamacions del més gran entusiasme; i la de tots plegats amb l'associació «La Unió Lliberal», que de tal manera es desvetlla, corresponent a la voluntat dels uns i a la voluntat i al talent del simpàtic jove que, fill d'humil família, va en camí de fer-se un nom ben respectable, entre els que, seguidors conscients de la gran obra de cultura artística i social que va iniciar l'immortal Clavé, labora amb elogiuable profit per a l'enaltiment espiritual del nostre poble, aconseguint que sigui admirat de tothom el ressorgiment de la personalitat catalana en la més bella modilitat del seu ésser.

PER TERRES ANDALUSES

V

El passeig

Al costat del moll, dugues rengleres dobles de plàtans assenyalen el passeig. A ambdós costats, petits jardinets embaumen l'aire fresc que vé del mar. Les fulles dels alts arbres, allà dalt se besen, mirant el blau satí i parelles de rossinyols canten els seus amors.

El passeig és solitari: solament hi han quatre desvagats que no saben on anar a raure i'ls transeunts comptats que van a la Caleta. Del port puja la remor indefinida de les operacions de càrrega i descàrrega dels vapors com un cant al treball, d'infinites matços i variades notes. Els tramvies d'El Palo i La Malagueta xisclen estridents al passar la curva i la dona encarregada del «retrete» fa mitja, assentada al portal de la caseta de les engúnies.

En aquestes hores quietes de la capvesprada s'hi està bé en el passeig, mentres la vida bramula, en el port i en els carrers propers un

silenci confortant, una quietut d'església buida us acarona en el passeig i sentiú la necessitat de estar cansats per a deixar-vos caure en un banc, amb tota la vagància pròpia d'esperits selectes.

Comença a venir gent. Les dones hermoses de la ciutat baixen al passeig a l'hora de la posta, guarnides amb els seus millors induments. Unes van per a veure al *galán*, altres per a cercar-lo i les més joventes innocentment comencen a aprendre la faràndula de la vida, escoltant mig enrogides les precocitats dels *chaveas* de dotze anys per avall.

Les quatre senyorettes més *memes* de la *mema* aristocràcia, s'assenten en un banc i parlen, com en un *cine parlante*, dels defectes de tots els que passen pel seu enfront, i riuen artificiosament. Les mamàs fan rotllo apart i's diuen les mateixes frivolitats de fa tantes capvesprades. Un tinentet d'enllustrades polaines i coll alt, murmura no sé què als oïds d'una gentil morena que porta dol. I l'immensa aristocràcia de segona fila que no pot gastar-se deü cèntims per a llogar una cadira perquè s'ha gastat els estalvis d'un càrrec oficial per a vestir-se a la *dernier cri*, ambula mandrosament pel passeig, presumint la seva violentada elegància.

El passeig està animat; curull de gent que riu, que esvalota, que's dona cita a la mateixa hora cada dia per a disfrutar de l'inefable alegria de poder-se saludar moltes vegades i dir-se quatre paraules frívols i contemplar-se mutuament.

Les hores passen lleugeres i'l cel va tornant-se morat. S'ha encès el far i de tant en tant passa una ratxada de llum per entre la fulleraca verda. La gent va desfilant. Marxen les quatre cursis senyorettes amb les seves frívols mamàs. El tinentet de polaines enllustrades també s'aixeca i continua dient coses a l'orella de la morena que porta dol. I la gentada s'envà amb un gest d'avorrimet a la cara, despedint-se del parc fins a l'endemà a la mateixa hora, que tornarà a complir el deure de la vida social.

El parc queda silenciós altra volta. Tornen les parelles de rossinyols a dir se amorettes i del mar puja el murmuri de les seves ones. Alguna que altra volta la quietut s'interromp al pas d'un *pessetero* que porta *juerguistes* a la Caleta i fins d'algún d'ells en surt una copla llicenciosa que ressona en el passeig com una blasfèmia..

«... que traigo una borrachera cogida con mi dinero. que mira, mira, mira, que mira como vengo ...»

XIXU

Málaga, 4-6-18.

SECCIÓ OBRERA

Mítting societari

Com dèiem en el número passat, no ens va ésser possible, per falta d'espai, publicar la ressenya del mítting obrer que va tenir lloc el divendres, dia 21, a «La Unió Lliberal». De ressenyar-lo en aquell número no hauriem pogut fer-ho amb l'extensió que amb molt gust ho fem avui.

En la nit del divendres, dia 21, va tenir lloc en el saló platea de «La Unió Lliberal», un mítting de propaganda societària, organit-

zat pel Sindicat de l'Art Fabril d'aquesta vila «La Alianza».

A l'aparèixer els oradors, són saludats amb una salva d'aplaudiments. Acte seguit, el president senyor Ventura declara obert l'acte; al qual també hi assisteix un delegat del governador. Tot seguit fa ús de la paraula

En Casimir Anfruns

Diu que és vergonyós que en plè segle XX encare es tingui de fer propaganda societària.

Combat a tots els polítics, a la premsa en general, menys a l'obrera, titllant-los d'ésser els causants de que encare no tinguin poixança els sindicats obrers.

Demana a les dones que deixin escrúpuls de banda i s'inscriguin en el Sindicat. (Ovació.)

El company Terns

Prega que tothom entri a formar part del Sindicat per a acabar amb l'espectacle denigrant d'ésser explotats per la burgesia. (Aplaudiments.)

El company Estrada

Explica aquest obrer, de Terrasa, com els diners empleats per a sostenir el Sindicat són ben gastats, puix amb ells s'obtenen millores que d'altre manera no's logarien.

Diu que «Solidaridad Obrera» és el revòlver dels treballadors, perquè, si bé amb ell no maten, en canvi ha portat un home a la presó, culpable de l'empresonament de 35 obrers innocents i de les penes que passen. (Forts aplaudiments.) Diu que no parla més d'aquest assumpte, puix de llibertat n'hi ha molta, però no es pot dir el que s'hauria de dir. (Grans aplaudiments.)

El company Costa

Saluda als assistents, i especialment a les dones, en nom de l'Art Fabril de Sabadell.

Diu que ja han passat 30 anys des del dia en que la «Internacional» llençà el crit de «Treballadors, uniu-vos!» i encare, per la por a la plutocràcia, no estan units.

Diu que ells són revolucionaris, perquè no estan conformes amb les mentides convencionals que governen el món. Demuestra com, podent-se prescindir del capital, i en canvi essent d'absoluta necessitat els utensilis, la mà d'obra, resulta que perteneix tot a ells i ells ho donen tot al capital.

Diu que els sindicats no són, ni entenen en política; ells només es preocupen de la part econòmica.

Diu que havent-hi l'article 13 de la Constitució que garanteix el lliure pensar de cada qual, baix la seva responsabilitat, Espanya és el país de l'Inquisició. (Forta ovació.)

El company Abat

Diu que les dones tindrien d'intervenir en els Sindicats, no com a socis de número, sino com a socis d'acció.

Diu que els socialistes anirien a una revol- ta abans d'anar a la guerra.

Excita als treballadors granollerins a que s'uneixin a fi de que, junt amb els de Barcelona, Sabadell i Terrasa (d'on és l'orador) puguin fer un *algo* que fins avui no s'ha sapigut fer. (Aplaudiments.)

El company Casals

de la Federació de l'Art Fabril d'Espanya, diu que a Espanya la dona tindria de dir als homes que ella no és una joguina, sino que

vol les seves mateixes llibertats, per a poder donar als seus fills l'instrucció que en el dia de demà els farà homes conscients.

Les fronteres tindrien de desaparèixer, per ésser la causa del gran crim actual. Considera un escarni el que es matin germans amb germans, per l'avarícia del capital de les diferents nacions.

Considera al comte de Caralt el més gran explotador de carn humana. Diu que veient la tempesta que anava a esclatar i que hauria derrumbat els puntals que sostenen la monarquia, a ell es deu el que la burgesia pagui els dies que durant la setmana tenen de fer vaga forcosa. Això ell ho considera un escarni. Acaba dient que tothom deu treballar per que sigui un fet l'emancipació mundial. (Gran ovació.)

Na Lola Ferrer

Saluda en nom de la companya Dulcet, que no ha pogut venir. Diu que és vergonyós que mentres hi han mils d'obrers que pateixen fam, hi hagi altre gent que gasta grans luxes.

Al Foment Nacional del Treball el considera l'enemic més poderós de l'obrere.

Diu que tothom s'uneixi i units ho vencerán tot. (Aplausos.)

El company Ventura

El president del Sindicat «La Alianza» parla últimament i diu que és llamentable el poc entusiasme que hi ha per a formar part del Sindicat, quan està demostrat les millores que per medi d'ell s'obtenen.

Diu que la por deu desaparèixer.

Explica el cas que es passa a la fàbrica de cá l'Umbert, que ja n'ha parlat RENOVACIÓ.

Recomana que tothom compri el periòdic que, complint acords presos en una assemblea de Barcelona, es publicarà dintre tres setmanes en la comarca de Sabadell, Terrasa, Granollers i Castella.

Sense que succeís cap incident va terminar l'acte, desfilant tot seguit la numerosa concurrència que omplia el local i en el qual hi havia una gran majoria de dones.

Conflicte resolt

Ha quedat solucionada la vaga de paletes, amb el triomf de les aspiracions dels obrers. A comptar des d'aquesta setmana, els paletes guanyaran sis pessetes diàries i els peons divuit rals.

Als nostres subscriptors

Per excés de feina a l'impremta on se confecciona RENOVACIÓ, no va ésser possible que ahir sortís aquest número.

Gràcies a aquest entrebanc, avui podem publicar extensa ressenya de la festa celebrada abans d'anit a «La Unió Lliberal», que va constituir un gròs aconeteixement.

Hem preferit, per a fer-ho, retirar la secció de Noves, composta ja per a publicar-se avui.

S'ha posat a la venda, el follet de l'Àngel Samblancat:

PROMETEO ENCARCELADO

Preu 25 cèntims

De venda a totes les llibreries i a la casa editorial Monclús: Tortosa
Imp. d'E. Garrell: Granollers; Telèfon 117

BANCA I BORSA

CLAVÉ, 34
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

Ferràn Palau S. O.

Corresponsals del Banc de Brceclona (Sucursal 1) i del Banc Hispà America

SASTRERIA

de
J. Sitjes Freixas

Gran assortit en trajos de llana i fil
Preus baratíssims

Plaça Major, 27

Carruatjes de lloguer
d'en
Fortunat Casademunt

SERVEI INMILLORABLE
PREUS ECONÒMICS

Prim, 55 : Granollers

PRODUCTES QUÍMICS

CRAYSS

SUPER ALIMENT

Reconstituient únic per al desenrotllament
dels porcs, vaques i caballs

Preu : 150 pessetes els 50 quilos

PINSO LIXUS

Únic en el món i el més econòmic

100 quilos, 44 ptes.

LLEÓ EYMARD I DAGA : BARCELONA
Santa Coloma de Gramanet

Ha tastat vostè l' **ANIS BAGES?**

PROV'IL, QUE ÉS EL MILLOR

FILL DE R. CURA FABRICANT

Fàbrica a Sant Fructus de Bages :: Despatx i magatzems a Manresa
Sucursals a Vich i a Sabadell

Representant a Granollers: JOAN FITÓ, Plassa d'en Perpinyá, 12

Cafés tostados **NAGUABO**
SUPERIORES

Son los mejores
No tienen rival

CALLE REGOMIR, 25
BARCELONA

Sucursal

1, Calle de Prim, 1
GRANOLLERS

Casa fundada en 1903

Manuel Esquius Anguera

Metge Cirurgia

Consultori:

Carrer d'En Prim, 3 :: Granollers

Telèfon 131

Disponible

SASTRERIA I NOVITATS

DOMINGO JUBANY

BARCELONA

Carrer de Sta. Agna, 22, 1.º

Café i Restaurant

de la

Estació de M. Z. A.

a càrrec de

Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2'50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals
Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL

en tot temps de l'any

FERRER

SASTRE

Ex-fallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.º : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa
consisteix en el bon gust en
els genres, en el tall perfec-
cionat i en la confecció
acurada